

อานิสงส์ทำจิตเลื่อมใส ในพระญาณ

เราได้ยังจิตให้เลื่อมใสในพระญาณ ประนมอัญชลี
มีจิตเลื่อมใส มีใจโสมนัส ถวายบังคมพระพุทธเจ้า พระนามว่า
สิทธัตถะ ด้วยอานุภาพแห่งบุญที่ได้กระทำในครั้งนั้น ในปีที่๔๔
แต่กับนี้ เราได้เสวยทิพยสมบัติมากมายหลายภพหลายชาติ
เราไม่เคยไปสู่ทุกคติเลย

อานิสงส์ทำจิตเลื่อมใสในพระญาณ

๔๓๕

บุญ คือสิ่งที่อยู่เบื้องหลังความสำเร็จทุกอย่าง จะคอย
อำนวยความสะดวก และความสำเร็จให้บังเกิดขึ้นตลอดเวลา และ
จะสมหวังในทุกๆ เรื่องที่เราปรารถนา เราจะเป็นผู้ที่สมบูรณ์
บริบูรณ์ด้วยรูปสมบัติ ทรัพย์สมบัติ คุณสมบัติ ลาภ ยศ สรรเสริญ
สุข และมรรคผลนิพพานได้ ด้วยอานุภาพแห่งบุญที่เราได้สั่งสม
ไว้อย่างดีแล้ว ดังนั้นการสั่งสมบุญจึงเป็นกรณียกิจที่เราทั้งหลาย
ต้องหมั่นกระทำกันตลอดเวลาทุกวัน ทุกสถานที่ และทุกโอกาส
ให้ทุกหนทุกแห่งเป็นทางมาแห่งบุญ ให้เราได้สร้างบารมีได้ตามใจ
ปรารถนา ทุกสิ่งทุกอย่างที่ผ่านเข้ามาในชีวิตเราให้เปลี่ยนเป็น
บุญให้หมด แล้วเราจะมีความสุขสมหวังตลอดไป

มีธรรมชาติที่ท้าวลักกะจอมเทพตรัสไว้ใน วิมานวัตถุ
ความว่า

“ติฏฺฐนฺเต นิพฺพุเต จาปิ	สเม จิตฺเต สมํ ผลํ
เจโตปสาทเหตุมฺหิ	สตุตา คจฺจนฺติ สุขํ

เมื่อพระตถาคตยังทรงพระชนมอยู่ก็ดี ประนิพพานแล้ว
ก็ดี เมื่อมีจิตเลื่อมใสเสมอกัน ผลบุญก็เสมอกัน สัตว์ทั้งหลาย
ย่อมไปสู่สุคติ เพราะเหตุแห่งจิตเลื่อมใส”

การยังใจให้เลื่อมใสในพระผู้มีพระภาคเจ้า เท่ากับว่าเรา
ได้นำใจของเราเข้าไปผูกไว้กับสิ่งประเสริฐสุด ซึ่งเป็นที่พึงที่ระลึก

อานิสงส์ทำจิตเลื่อมใสในพระญาณ

๔๘๐

อันสูงสุด จะทำให้ใจของเราผ่องใสอยู่เป็นนิตย์ ดังนั้นจึงเป็นสิ่งที่พึงกระทำอย่างที่สุด เพราะเป็นการกลั่นจิตกลั่นใจให้สะอาดบริสุทธิ์ไปในตัว ธรรมชาติของใจนี้ เมื่อคุ้นเคยกับสิ่งใดแล้ว ก็จะแล่นไปหาสิ่งนั้น หากผูกพันกับสิ่งที่เลิศที่ประเสริฐสุด ใจของเรา ก็จะถูกยกให้สูงตามไปด้วย และไม่ว่าเราจะสั่งสมบุญใดที่สืบเนื่องถึงพระพุทธองค์ แม้พระองค์ท่านจะมีพระชนม์ชีพอยู่ หรือดับขันธปรินิพพานไปนานแล้วก็ตาม อานิสงส์ยิ่งใหญ่ไพศาลก็จะบังเกิดขึ้นกับเรา ส่งผลให้ชีวิตเรามีแต่ความเจริญรุ่งเรืองนับภพนับชาติไม่ถ้วนทีเดียว

*เหมือนการสร้างบารมีของพระอรหันตเถระเจ้ารูปหนึ่ง ที่มีโอกาสได้สร้างบุญด้วยใจที่ปิติเลื่อมใส ซึ่งสิ่งที่ท่านทำนั้น แม้ในสายตาผู้อื่นอาจเป็นเพียงเรื่องเล็กน้อย แต่ด้วยอำนาจที่เกิดจากความเลื่อมใสอย่างไม่มีประมาณ ทำให้ท่านได้มหาอานิสงส์ที่ไม่มีประมาณเช่นกัน พระอรหันตเถระรูปนี้มีนามว่า **พระญาณสัณญิกเถระ**

ในสมัยของพระพุทธเจ้ามีพระภาคเจ้า พระนามว่า สิทธัตถะ ท่านได้บังเกิดในตระกูลหนึ่ง ตอนเป็นเด็กได้สนุกสนานเช่นเดียว

อานิสงส์ทำจิตเลื่อมใสในพระญาณ

๔๘๑

กับเด็กทุกๆ ไป ไม่ได้สนใจเรื่องราวของการสร้างบุญแต่อย่างใด
ครั้นเจริญวัยขึ้น ท่านได้ไปฟังธรรม แล้วเกิดความเลื่อมใสใน
พระญาณและพระสุรเสียงของพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาก ที่มี
ความไพเราะ ไม่แหบ ไม่พรั่ กังวาน ซาบซึ้งจับใจ

ธรรมดาของมนุษย์ในโลกนี้จะมีความเลื่อมใสอยู่ ๔
ประเภท

พวกแรกเรียกว่า **รูปปมามาณิกา คือเลื่อมใสในรูป** เพียง
แค่เห็นรูปร่างหน้าตา ก็เกิดความเลื่อมใสแล้ว

พวกที่สองเรียกว่า **ลูขปมามาณิกา เลื่อมใสในความสมณะ**
บางพวกเลื่อมใสในเสียง เรียกว่า **โฆสปมามาณิกา**

พวกสุดท้ายนี้เรียกว่า **ธัมมปมามาณิกา เลื่อมใสในธรรม**
คือเมื่อได้ฟังธรรมที่มีเหตุมีผลก็เกิดความศรัทธาอย่างยิ่ง

พระเถระในภพชาตินั้นจัดได้ว่าเป็นประเภทโฆสปมามาณิกา
เพราะทันทีที่ได้ยินพระสุรเสียงของพระพุทธองค์ ที่ไพเราะจับใจ
ก็เกิดศรัทธาอย่างแรงกล้า ไม่รู้จักอ้อมไม่รู้จักเบื้อ ที่จะฟัง
พระสุรเสียงพระองค์ และเมื่อท่านฟังพระสัทธรรมก็ฟังด้วย
ความตั้งใจ ทั้งส่งใจไปตามกระแสพระธรรมเทศนาด้วยความ
เบิกบานใจยิ่งนัก

เมื่อท่านละจากอภัพนั้นแล้ว ได้ไปเกิดในเทวโลกสวย

อานิสงส์ทำจิตเลื่อมใสในพระญาณ

๔๘๒

ทิพยสมบัติในเทวโลกทั้งหกชั้นฟ้า จุตจากเทวโลกก็มาเกิดในมนุษยโลก สมบูรณ์ด้วยจักรพรรดิสมบัติ และสมบัติที่เป็นเลิศในเมืองมนุษย์ เสวยสุขที่เกิดจากบุญนั้นยาวนานมาก จนมาถึงสมัยพุทธกาลนี้ ท่านได้บังเกิดในตระกูลแห่งหนึ่งที่มีสมบูรณ์ด้วยทรัพย์สมบัติ เมื่อเจริญวัยขึ้นแล้ว ท่านก็บังเกิดความเลื่อมใสในพระบรมศาสดา จึงได้ออกบวช บำเพ็ญเพียรเพียงไม่นาน ท่านก็ได้บรรลुเป็นพระอรหันต์

ภายหลังท่านระลึกถึงบุญกรรมของตน ทำให้เกิดปีติโสมนัส ถึงกับกล่าวว่า “ครั้งหนึ่ง เราได้เห็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าผู้มีพระฉวีวรรณดั่งทอง งามอาบดุจม้าอาชาไนย ดังช้างมาดั่งคชคฤมณผู้แสวงหาคุณยิ่งใหญ่ ทรงยังทิศทั้งปวงให้สว่างไสว เหมือนพญารั้งมีดอกบานสะพรั่ง เป็นเชษฐบุรุษของโลก สูงกว่านระทั้งปวง เสด็จดำเนินไปในถนน เราได้ยังจิตให้เลื่อมใสในพระญาณ ประนมอัญชลี มีจิตเลื่อมใส มีใจโสมนัส ถวายบังคมพระพุทธรูป พระนามว่า สิทธิตถะ

ด้วยอานุภาพแห่งบุญที่ได้กระทำในครั้งนั้น ในกัปที่ ๙๔ แต่กัปนี้ เราได้เสวยทิพยสมบัติมากมายหลายภพหลายชาติ เราไม่เคยไปสู่ทุกข์เลย ในกัปที่ ๗๓ แต่กัปนี้ ได้เป็นพระเจ้าจักรพรรดิถึง ๑๖ ครั้ง มีพระนามว่า นรุตตมะ ซึ่งแปลว่า ผู้สูงสุดกว่าใคร สมบูรณ์ด้วยแก้ว ๗ ประการ มีพล่มาก และ

อานิสงส์ทำจิตเลื่อมใสในพระญาณ

๔๘๓

ในภพชาติสุดท้ายนี้ เราก็คือเป็นผู้สมบูรณ์ด้วยคุณวิเศษทั้งหลาย
นี้เป็นผลแห่งบุญในครั้งนั้น”

ท่านได้กล่าววาทะออกมาด้วยความโสมนัสถึงผลแห่งบุญ
ที่ท่านได้สร้างในครั้งนั้น ซึ่งเป็นเครื่องยืนยันได้อย่างดีว่า ผลแห่ง
การสร้างความดีด้วยจิตใจที่เลื่อมใสหนักแน่นนั้น มีอานิสงส์
มากมายมหาศาล เพราะเมื่อมีใจเลื่อมใสแล้ว แม้ไทยธรรม
จะมีน้อย แต่ผลแห่งการกระทำไม่ได้น้อยตามเลย นี่เป็นเรื่องราว
ของพระญาณลัญญิกเถระเจ้า

*อีกเรื่องหนึ่งเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในยุคของพระผู้มีพระ-
ภาคเจ้าพระนามว่า สิทธัตถะ เช่นเดียวกัน ได้มีช่างดอกไม้
ท่านหนึ่ง มีอาชีพทำธุรกิจเกี่ยวกับดอกไม้ ทั้งขายปลีก ขายส่ง
รวมทั้งรับตกแต่งประดับสถานที่ วันหนึ่ง ท่านถือดอกไม้เดินสวน
กับพระผู้มีพระภาคเจ้า จึงเดินเข้าไปใกล้ๆ แล้วก้มกราบถวาย
บังคม บูชาด้วยดอกกุหลาบแดงที่ตนเองถือมา ท่านรู้สึกปีติยินดี
ในการกระทำนี้อยู่ตลอดเวลา เมื่อละจากอัฐภาพนั้นแล้ว ไปสหาย
ทิพย์สมบัติ ในสุคติโลกสวรรค์เป็นเวลายาวนาน จนกระทั่งมา
ถึงในสมัยพุทธกาล ท่านก็ได้มาบังเกิดในตระกูลหนึ่ง ครั้นเจริญ

อานิสงส์ทำจิตเลื่อมใสในพระญาณ

๔๘๔

วัยก็ออกบวชด้วยศรัทธา ท่านบำเพ็ญเพียรไม่นานก็ได้บรรลุธรรมเป็นพระอรหันต์ มีนามว่า **อุบลหัตถิยเถระ** เมื่อตรวจดูบุญกรรมเพียงน้อยนิด ที่ได้กระทำด้วยใจที่เลื่อมใส จึงเกิดความโสมนัสกล่าวว่า

“เราได้ถวายดอกอุบลกำมือหนึ่ง ด้วยบุญนั้น เมื่อเราอุบัติในภพใดๆ เราก็ตได้เสวยผลอันน่าปรารถนาที่ตนได้ทำไว้ดีแล้วทุกชาติไป เรามบูชาพระพุทธเจ้าด้วยความเลื่อมใส ด้วยกรรมนั้น เราไม่รู้จักทุกติเลย และได้เป็นพระราชามีอานุภาพมากถึง ๕๐๐ ครั้ง มีพระนามเหมือนกันว่า นัชชุปมะ ภพชาตินี้เราก็ตสมบุรณ์ด้วยคุณวิเศษทั้งหลาย นี่เป็นผลแห่งบุญที่ได้กระทำด้วยใจที่เลื่อมใสไม่คลอนแคลน”

จะเห็นว่า ใจที่เลื่อมใสในพระสัมมาสัมพุทธเจ้าผู้เลิศไม่ว่าจะเลื่อมใสด้วยเหตุใดก็ตาม ล้วนเป็นทางมาแห่งมหากุศลที่เป็นอสงไขยอัปปมาณัง จะนับจะประมาณไม่ได้ และบุญจะส่งผลให้บุคคลนั้นประสบแต่ความสุขทั้งในโลกนี้และโลกหน้า ใจที่เลื่อมใสจะปิดประตูบาปภูมิ เปิดสวรรค์และนิพพานได้อย่างแท้จริง ขอให้พวกเราทั้งหลายตระหนักไว้ว่า เมื่อไรที่เราจะสร้างบุญ ก็ให้ทำใจให้ผ่องใส ให้เลื่อมใสอยู่ตลอดเวลา แล้วเราจะได้รับอานิสงส์ใหญ่ ดังเช่นพระอริยเจ้าทั้งสองรูปนี้